

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. V. Solicitatio ad turpia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

Resp. Id effectisse ex instinctu, & pacto tacito cum Demone arg. ex Cap. illud 26. qu. 2. Carena cit. num. 117. Campion. 2. par. cap. 36. num. 8. Antonel. de reg. Eccl. lib. 6. cap. 22. num. 1. Ut inde homines inducerent ad credendum in stellis esse vim ad tales effectus inferendos, & cogendum liberum arbitrium. Quæ aonæxio est inter astra, & tales eventus? Audias D. Th. 2. 2. qu. 95. artic. 5. Corpora Cælestia non possunt esse per se causa operationum liberi arbitrii: possunt tamen ad hoc dispositivè inclinare, in quantum imprimunt in corpus humanum: & per consequens in viros sensitivæ, quæ sunt actus corporalium organorum, quæ inclinant ad humanos actus. Quia tamen viros sensitivæ obediunt rationi, nulla necessitas ex hoc libero arbitrio imponitur, sed contra inclinationem Cælestium Corporum homo potest per rationem operari. Nam Sapiens dominatur astris.

Unde, prius quam Astrologus iudiciarius absolvatur, interrogandus est, an contra fidem erraverit, credens homines, quia natos sub tali, vel tali sydere, cogi, & necessitari ad bene, vel male operandum: & dum, ita reperitur, quia hæreticus formaliter est, negans liberum arbitrium, procedatur cum eo juxta dicta cap. 3. num. 7. si sine errore fuerit, antè absolutionem curet Confessarius, ut libros astrologiæ consignet Inquisitoribus, vel Episcopis: deceptos de fallitate moneat: se retractet, & Astrologiam detestetur. Optimum erit ei suadere, ut Inquisitoribus se presentet ad effectum, ut gaudere possit

privilegiis spontè comparentium, per dicenda cap. sequen. nu. 26.

CAPUT V.

Prop. VI. & VII. ab Alex. VII. Sc.
Solicitatio ad turpia.

PROP. 6. Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit pœnitenti chartam, postea legendam, in qua ad venereus invitatur, non censetur sollicitasse in Confessione; ac proinde non est denunciandus.

PROP. 7. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere, absque onere denunciandæ.

I. Scribit Soufa lib. 1. Aphorism. cap. 34. num. 2. quod soll. citare, est diligentiam adhibere ad aliquod consequendum, sive id fiat verbis, promissis, & nutibus, sive aliis actibus. Uno ore DD. dixerunt pœnitentes, sive mares, sive fœminas à Confessariis sollicitatos ad turpia, ad actus nimirum venereos, & carnales, ad eos denunciandos teneri, juxta Const. Greg. XV. incip. *Universi Dominici Grægis in Bullar. Cherrab.* edita contra Confessarios, ubi vis locorum sollicitantes ad turpia, sive sollicitatio sit. I. In actu Sacramentalis Confessionis: II. Sive antea: III. Vel post immediatè: IV. Sive occasione: V. Vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secusa: VI. Sive extra occasionem Confessionis in Confessionario: VII. Aut in loco quocumque, ubi Confessiones Sacramentales

les audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo: Simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint; ex quibus constat, pœnitentes ad denunciandum obligari, si fuerint à Confessore in uno ex præfatis locis, aut modis sollicitati.

Pro praxi plura declarantur, & referuntur casus, qui frequentius possunt occurrere, (cæteris omiſſis apud Auctores videndis) in quibus pœnitentes sollicitati tenentur Confessarios Inquisitoribus, vel Ordinariis denunciare.

2. Primus casus. Si *immediatè antea*, antequam, scilicet, pœnitens genuflectat, ut confiteatur; vel *immediatè post*, postquam videlicet, Confessarius absolutionis verba pronunciauit, sollicitetur.

Hinc notabis clausulam, *immediatè ante Confessionem*, importare, quod post sollicitationem factam, nulla alia interposita extranea actione, sequatur Confessio; & *immediatè post Confessionem*, quod præmissa Confessione, & data absolutione, nulla alia simili actione intermedia, & non multo tempore transacta, sequatur sollicitatio: actio talis esse debet, quæ iudicio prudentis viri sufficiens non sit ad discontinuanda hæc duo, *Confessionem, & sollicitationem*.

II. Si Mulier, ut integrè confiteatur, se accuset de peccato carnis, & Confessarius dicat: de hoc, finita Confessione, erit nobis sermo, & Confessione terminata, eam sollicitet. *Soufa citat. num. 36.*

III. Si mulieri, accusanti se animum

libidinosum habuisse, vel circa ipsum Confessarium, aliove viros, Confessarius respondeat: de hoc volo tibi loqui extra Confessionem, propterea da mihi licentiam opportuno tempore loquendi; qua accepta, post unum, vel plures dies ad illam accedat, & capta occasione loquendi de casu in Confessione audito, sollicitet; quia talis sollicitatio refertur ad Confessionem, & ab ea dependet: occasionatur enim à peccato in Confessione audito. *Ameno de pœnit. tit. 4. §. 2. sollicitatio ad turpia num. 17. & Bulla habet, sive occasione Confessionis.*

IV. Si Confessarius post Confessionem, puerum ducat, vel ei dicat: venias hodie in meam domum, aut cubiculum, & dabo tibi chyrographum Confessionis, & ad nefandam venerem sollicitet; casus iste dependet à Confessione, & traditio Chyrographi ad Confessionem refertur. *Soufa ibid. num. 39.*

V. Si statim post Confessionem pœnitenti, qui se accusavit de peccatis carnis, dicat, quia alteri carnaliter commiseris, mihi quoque copiam tui fac.

VI. Si Confessarius mulieri sibi confesse pœnitentiam injungat, ut domi à semetipso nuda verberetur: etsi postea sic non accedat. *Sum. Leandri verb. sollicitat. num. 8.*

VII. Si Confessarius in actu Confessionis pœnitentem de pulchritudine laudet, *ibid. num. 7.* quia Sacerdotes huiusmodi blanditiis Sacramento pœnitentiæ abutuntur, & fceminas illis verbis ad inhonestam, ad minus tacitè alliciunt. *Carena tit. 6. §. 5. num. 37.*

VIII. Si in Confessione pœnitentem sollicitet ad peccandum cum alio, ut ex-

preſſe Conſt. Greg. per clauſulam, ad *inhoneſta*, ſive *inter ſe*, ſive *cum alijs*; & tunc Confellarius, etiam lenonis officium exercet.

IX. Si ſollicitet ſœminam, ut ſit mediatrix, ſive *lena*, vulgo *ruſiana*, ad inducendam aliam perſonam, ut in peccatum carnis conſentiat, ſive cum ſe, ſive cum alio: ex clauſula Bullæ, *aut cum eis illicitos, & inhoneſte ſermones, ſive tractatus habuerint*.

X. Si vocatus ad audiendam Confellionem mulieris infirmæ, & ei ſollicitanti conſentiat, ad vitandam infamiam, quia eum minis terret, ſe exclamaturam vim ſibi ab eo inferri, niſi conſentiat; quia inhoneſta perſicit cum ſœmina, occasione Confellionis; & in Bulla comprehenditur, habens tractatus, & ſermones inhoneſtos in Confellione Sacramentali, vel occasione ejuſdem.

Nec ex capite metus poteſt ſe tueri Confellarius, quia iſte metus eſt levis; nam, utin conſtantem virum cadere metus dicatur, debet probabiliter aliquod grave damnum timeri ab eo, qui poteſt, & ſolet minas exequi; in caſu autem Confellarius non debet daſinum aliquod probabile timere ex acclamatione mulieris, ſed Deum præ oculis habens, potius mortem ſuſtinere, quam crimen committere. Souſa num. 28. & Carena.

Propter quæ cenſeo quoque eſſe denunciandum Confellorem, qui domi ſtimulat ſœminam, ut ſibi in peccatum conſentiat, ipſa renuente, hoc unico fine, ne à ſuo Confellario vociferetur, & reprehendatur; cui alter reſpondet, ad me pro Confellione accedas, ego te abſolvam: & propterea adhæret; quia

id ſanè factum præſumitur occasione Confellionis, quæ, ut medium, ad peccandum eligitur, & ideo ad ſollicitationem ſufficiens, ex Souſa num. 7.

XI. Si Confellarius in Confellione penitenti tribuat chartam provocativam ad venerem, poſtea legendam, quia traditio chartæ eſt verè, & propriè ſollicitatio, & traditur in Confellione; ideo oppoſitum Alex. proſcripſit.

XII. Si Confellarius ſœminam ſollicitet, & iſta non conſentiat, juxta textum Gregorianæ, *ſollicitare, vel provocare tentaverint*. Unde mens Pontificis fuit, ut etiam affectus puniretur, dummodo non eſſet purè internus, ſed extra manifeſtatus, quamvis effectum ſollicitatio non habuerit; quandoque enim ſua attentatio punitur, ex Gloſ. in cap. *ſi quis tam ſœminam, de penit. diſt. 1.*

XIII. Si Confellarius, ſciens mulierem velle conſiteri, eam ſollicitet, licet Confellio non ſequatur, vel, quia ipſa noluit amplius conſiteri, vel, quia Confellarius eam noluit audire: ex Bulla, etiam *Confellione non ſecuta*.

XIV. Si ſœmina accedens ad effectum conſitendi, à Confellario præveniatur, ut Confellionem differat in aliud tempus, & mutato conſitendi animo, à Confellario ſollicitetur. Souſa ibid. n. 32.

XV. Si Confellarius ſollicitatus à ſœmina, vel puero, in Confellione conſentit; ex clauſula Bullæ, *aut cum eis illicitos, & inhoneſtos tractatus habuerint*; ceteros apud Authores videat lector; & interim ad alia non minoris momenti accedamus.

3. Quaritur, *an ſit denunciandus Confellarius, qui in Confellionario peniten-*

nitentem sollicitat, sed revera Confessionem ex conditio non audit, sed solum sollicitationem cum eo intendit?

Resp. Affirmative; sive fingat confessionem audire, ita ut Astantes eredant Confessionem excipere, sive non; pro ut resolutum fuit Suprema SS. Inquisit. decreto X. Julii 1614. ibi. *Facta relatione, quod multi Confessarii tractant cum mulieribus in Confessionali extra occasionem Confessionis, de rebus inhonestis: S.S. decrevit, ut contra hujusmodi Confessarios procederetur in S. Officio; apud Carenam §. 5. num. 32.*

4. Sed petitur. *An denunciandus sit Sacerdos non habens facultatem audiendi Confessiones, si in Confessionario ad turpia sollicitat?*

Resp. Affirmative, ex textu Gregorianæ ibi: *Omnes, & singuli Sacerdotes, tam Seculares, quam quorumvis Ordinum, &c. Regulares.* Ubi Pontifex utitur verbo *Sacerdos*, non Confessarius; quamvis confessionem non audiant, nam in casu etiam, Sacerdos a-buitur loco, in quo Sacramentum per Sacerdotes administratur, ita Diana *Coord. tom. 5. tr. 9. resolut. 86. & 87.* apud quem plures, & Cozza *dubia select. dub. 37.* refert id declaratum esse à S. Congr. S. Officii 11. Febr. 1661.

5. Queritur. *An denunciandus sit Confessarius Monialium, qui monialem sollicitat ad turpia in loco, in quo indifferenter, & ab eo audiuntur Monialium Confessiones, & alia negotia diversa ab aliis pertractantur?*

Resp. Est certum esse denunciandum Confessarium Monialium, qui in Sede Confessionali ad Monialium solum con-

fessiones deputata ad venerea, & turpia etiam extra occasionem confessionis, provocat, & sollicitat. Nam in casu currit dispositio Constitutionis; cum similes tractatus in ea prohibiti habeantur in Confessionario: quinimò videtur in casu etiam concurrere circumstantia Constitutionis: *Simulantes ibidem Confessiones audire.* Quoniam, cum in eum locum non soleant Moniales, & Confessarius convenire, nisi occasione confessionis, nec de aliis loqui, præsumitur eos ad illum accessisse occasione confessionis, & quot quæreas vident, putant ad eum effectum convenisse. Nec obstat, quod intentionem non habeant simulandi confessionem. Siquidem licet non habeatur simulatio interna, & ex parte animi, adesset tamen externa ex parte facti, & præsumpta; quod sufficit, ut Confessarius in crimen sollicitationis impingat, ut post Passerin. in 6. *Decretal. ad cap. Ut inquisit. n. 95.* notavit Cozza *cit. dub. 36. nu. 212.*

Et inde sequitur, quod denunciandus sit Confessarius, qui cum Moniali ad sedem confessionalem se transfert, ut liberius de inhonestis tractare possint, quamvis animum non habeant simulandi confessionem. Quoniam factum externum est intentioni contrarium, & semper habetur Confessionarium.

6. Quo supposito ad dubium ex eodem Passerino excipit allegat. Cozza; quod, si tempore, quo solent eo in loco confessionem audire, una ex Monialibus accedat, quamvis sine intentione confitendi, sed alloquendi dumtaxat Confessarium, & interea Confessarius cum ea de inhonestis tractet, est reus sollicitationis

nis, atque ita denunciandus est. Quoniam tunc praesumitur pro confessione; ex facto enim exterius, & circumstantia aliarum Monialium accedentium ad eum locum causa confessionis, reputatur quod ad eum finem illa Monialis accesserit. Concordat Carena *cit.* §. 5. *num.* 32. resolvens, quod denunciandus sit Confessarius, qui in Parlatorio communi Monialium confessiones audit, si sollicitaret pro eo die, quam Moniales haberent destinatum pro confessione.

7. Ceterum advertant Monialium Confessarii, quod, licet locus ille, in quo regulariter excipiuntur Monialium confessiones pro aliis negotiis per alios pertractandis frequenter deseruiat, adeo ut quoad istos possit indifferens appellari, indifferens tamen censendus non est respectu Confessarii ipsarum Monialium; sed regulariter praesumendum, quod accedat, ut in eo confessiones Sacramentales excipiat; & hinc videtur semper haberi simulata confessio.

8. Proinde confessarii in huiusmodi locis de aliis negotiis non tractent. Quinimod Superiores provideant, ut dictus locus, qui deputatus sit ad audiendas Monialium confessiones, sit & quibusvis alio separatus, cautè sera munitus, ad quem non nisi Confessario, qui clavem retineat, accessus pateat.

9. Queritur. *An sit denunciandus Confessarius, qui in confessione Sacramentali ita mulierem alloquitur, se io non fossi Sacerdote, vi prenderi per moglie.*

Resp. Affirmativè cum Diana *cit. resolut.* 49. contra Bordonum in *Sacr. Tribun.* p. 23. q. 3. *nu.* 54. Ratio est, quia simi-

lia verba sunt maximè excitativa ad venèrem; & cum sint impertinentia ad confessionem, praesumuntur profecti ad ostendendum animum, & affectum impudicum; atque ita sapiunt sollicitationem.

10. Nec dicatur, praedicta verba indicare pudicum affectum, cum pro obiecto habeant contractum matrimonii sub conditione, quod in omnium sententia est honestum. Quia, quamvis secundum se non sint mala, tamen ex circumstantia confessionis, (ad quam non spectant) & in qua proferuntur, malitiam contrahunt. Quinimod, si possunt in bonam partem aliquo modo trahi, ad Inquisitores spectat Confessarium vocare, eumque super intentione interrogare. Ad quorum iudicium pertinet in dubiis pronunciare de bono, ac corrupto verborum sensu; ut post Del-Bene, dixit allegat. *Cozza dub.* 42. *num.* 22.

11. Queritur. *An denunciandus sit Confessarius, qui in confessione mulieri dona, & munera tradit?*

Resp. Dubium excitatur à Diana *resolut.* 50. apud quem Bordonus negavit, quia donum ex sua natura non ordinatur ad venerea; ergo de se non est signum, aut factum sufficiens ad arguendam sollicitationem; eum quo ipse concordat, si Confessarius donet mulieri florem, vel donum minimi valoris; secus, si daret rem maximi valoris; nam tunc est maxima praesumptio contra Confessarium, quod det animo sollicitandi, & trahendi mulierem ad amorem, cum collatio doni sit res impertinens ad confessionem: ideo censetur facta tacito animo palliandi sollicitationem, quod etiam in Gre-

Gregoriana prohibetur; cum ad sensum illius prohibeatur absolute provocatio ad turpia: atque adeo tam ea, quae fit signis, & verbis, quam, quae fit facto, & muneribus, quibus foeminae facillime alliciuntur, & provocantur ad venerem. Unde, quia ex circumstantia confessionis intentio Confessarii donantis non potest ullo modo cohonestari, praesumitur dare ad lucrandum affectum, & familiaritatem mulieris, de quo cit. Cozza dub. 6.

12. Quæritur. An sit denunciandus Confessarius, qui, audita confessione mulieris, qua venerea aperuit, eam de Ecclesia abeuntem ipse per se, vel per lenonem sequitur, & eam in itinere, vel domi sollicitat?

Resp. Plures apud Dianam cit. resolut. 46 num. 2. negant, ex eo quod licet Confessarius utatur scientia confessionis, tamen eam non sollicitat in locis, prohibitis sollicitare in Gregoriana: hoc est, neque in Confessionario, aut loco ad confessiones audiendas electo, aut simulans confessionem audire, proinde sollicitatio, nec moraliter, nec physice cum confessione coniungitur. Affirmat Peyrin. de privil. regul. ad const. 4 Greg. XV. §. 2. nu. 2. ubi scribit: occasione confessionis diceretur sollicitare Confessor, qui audiens mulierem in confessione, eamque levem ibi cognoscens, lenonem paulo post ad dictae mulieris vestigia insequenda mitteret, eamque domum intrantem sollicitaret, seu etiam in itinere; & allegat Grassium ro. 1. consil. lib. 4. de cognat. spirit. conf. 1. a num. 37. & de casib. reservat. lib. 2. cap. 12. nu. 30. quam sententiam sequitur Lezana sum. quest. re-Authancci Cautela Confess.

gul. chap. 19. num. 34. nec dubito esse denunciandum, si statim facta confessione, & foemina discedente ab Ecclesia, prius quam ipsa ad actus extraneos divertatur, ipsam sequatur, eamque sollicitet; quia tunc sollicitatio censetur facta immediate post confessionem, quod in Constitutione expressè prohibetur.

13. Quæritur. Mulier à Confessario sollicitatur per verba: io vi voglio gran bene: quando vi vedo, ne godo molto: Sed tunc non percipit sensum verborum; deinde instruitur ea fuisse sollicitationis verba: petitur, an mulier teneatur denunciare Confessarium?

Resp. Affirmative. Obligatio enim denunciandi statim nascitur, ac quis habet notitiam de tali obligatione. Quae notitia est in muliere, dum agnoscit verba sollicitationem importare.

14. Nec obligatio denunciandi cum lapsu temporis extinguitur; ideo non subsistit eorum sententia, qui dixerunt post triennium cessare debitum denunciandi, ut apud Escobar. de Confessar. sollicitant. p. 2. q. 3. §. 2. nu. 10. & post eum Cozza dub. 29.

15. Nec obligatio denunciandi in poenitente sollicitato cessat, etiam si sciat, quod Confessarius ea de re se presentaverit S. Officio, & fuerit absolutus. Obediendum est enim legi praecipienti denunciationem, & tunc Inquisite res recognoscunt, an Confessarius sincere, & per integrum delictum exposuerit. Et ita fuit resolutum in Sacr. Congr. S. Offic. 26. Julii 1628. apud d. Cozza dub. 45. num. 75.

16. Ita denunciandus est Confessarius, quamvis sit emendatus, ut dixit Diana

(E) cit.

cit. resolut. 6. § 7. Et Catena *cit. §. 22. nu. 128.* Ratio est, quia Confessarius sollicitans posset fingere se emendatum. Tum quia emendatio debet innotescere Judicibus Fidei.

17. In casu dumtaxat obitus Confessarii penitens sollicitatus liberatur ab onere eum denunciandi, ut ex Bordonio in *manual. q. 32. nu. 64.* dixit Cozza *dub. 29. num. 178.*

18. Quæritur, *An sit denunciandus Confessarius Regularis, qui ad effectum obtinendi facilius licentiam à Superiore exeundi e Conventu, eidem significat se debere accedere ad domum agrotæ, ut illius confessionem excipiat, sed in effectum ad eam accedit, ut ipsam carnaliter cognoscat?*

Resp. Casus proponitur à Bordonio in *Tribunal. q. 7.* ubi resolvit negativè; quia re vera Confessarius nec penitens confessionem audit, nec eam simulat audire, nec cum muliere tractatum habet; sed solum apud Superiorem confessionem fingit, ut licentiam exeundi extorqueat: unde nec pratextu, neque occasione confessionis penitens tenetur eum denunciare. Cozza *cit. cas. 35.*

19. An autem sit denunciandus Sacerdos non Confessarius, qui in Confessorio ad turpia sollicitus?

Resp. Affirmativè; prout declaravit S. Congr. Sancti Officii 11. Febr. 1661. apud Cozzam *dub. 37. num. 228.* propter quod oppositum amplius probabile non est.

20. Quæritur, *An sit denunciandus Confessarius, qui post sollicitationem immediatè dolet, & sollicitationis penitet?*

Resp. Affirmativè, quia jam contra legem peccavit, & sollicitatio jam fuit facta: in delicto non consideratur perseverantia, sed, si adfuerit voluntas deliberata factis, vel signis expressa: subita penitentia, quando probaretur, potest operari in sacro Tribunali diminutionem pœnæ.

21. Quæritur, *An sub secreto naturali, etiam jurato, sciens aliquem Confessarium sollicitasse faminam, vel puerum in Confessione, teneatur denunciare?*

Resp. Affirmativè, quia sollicitatio in Confessione est delictum contra bonum publicum, & commune, contra, nimirum, reverentiam Sacramenti penitentiae, & bonum spirituale Fidelium; aliàs admodum rarò tenerentur penitentes ad denunciandum, cum sollicitationis crimen secretissime committatur. Vid. *cap. super num. 6.*

22. Quæritur, *An ante denunciationem præmittenda sit correctio fraternæ?*

Resp. Negativè, juxta ibi dicta *nu. 3.* & interim observa, quod duplex est denuntiatio, alia Evangelica, Judicialis altera; ante Evangelicam, quæ fit ad emendationem Fratris, præmittenda est correctio; non verò ante Judicalem, quæ tendit ad punitionem, & exemplum aliorum; denuntiatio autem Confessoris sollicitantis, præcepta in Constit. Greg. est Judicialis, ut ibi expressè *§. dantes*, quod, etiam edictum SS. Inquisit. per hæc significat: *che fra il termine di un Mese, &c. si debbano rivelare, e giuridicamente notificare al Sancto Officio, o vero à gl' Ordinarii, &c.*

23. Quæritur, *An possit excusari penitens*

nitens à debito denunciandi ex parvitate materiae?

Resp. Negando suppositum. In crimine, & materia sollicitationis non datur parvitas materiae, ut optime Carena §. 5. num. 37. & probatur ex dictione Bullae quomodolibet, quae per Barbof. de diction. dist. 282. universalis est, omnes casus comprehendit, omnemque poenitentis modum includit, & distribuit, Glof. ad cap. Indemnitate de elect. in 6. §. si qua verò, in ver. quomodolibet: semper enim fit injuria, & irreverentia Sacramento; propterea quilibet excessus in hac materia à Greg. dicitur nefarius. Carena ex Sancio dixit, impuritate verba, quae fortè aliàs essent venialia, effici mortalia, si contingant in Sacramento poenitentiae. Videat Confessarius, ne in hac materia, & rebus veneris laxet habenas, & constanter sustineat in neutra dati materiae parvitatem.

24. Quæritur, an excusetur femina, quae Confessario sollicitanti consenserit?

Resp. Negativè, habetur ex dispositione Sac. Congr. Inquisit. ut legitur in Epistola à Card. Millino transmissa ad Card. Borromæum, Archiepif. Mediol. die 27. Septemb. 1624. Dopo Sc. N. S. e questi miei Illustrissimi Signori in Congregazione, tenuta avanti la Santità Sua à 25. di Luglio passato, dopo haver inteso il parere d'una particular Congregazione, deputata per questo effetto, hanno risoluto, che qualsivoglia penitente è tenuto à denunciare il Confessore, dal quale sia stato sollecitato nel luogo della Confessione, ancorche gl'abbia consentito, e non è tenuto à propalare il proprio consenso, Sc. apud Carena §.

10. & Volpi resol. moral. resol. 183. verb. sollicitare num. 3.

25. Quæritur, An poenitens sollicitatus, qui denunciare noluisset Confessarium sollicitantem, possit tempore Jubilæi, vel vigore alicujus privilegii absolvi?

Resp. Negativè; nam privilegium quodcumque, etiam Jubilæi tempore, intelligitur satisfacta parte, & sine præjudicio tertii: in casu autem tertium, & pars læsa est poenitentiae Sacramentum, commune bonum Ecclesiae, & Fidelium; cui censetur poenitens satisfacere per denunciationem.

26. Quæritur, quomodo Confessarius se gerere debeat cum Confessario sollicitante?

Resp. Videat, an in actu sollicitationis habuerit errorem in intellectu, credendo aliquid contra fidem; ut, quod Sacramentum poenitentiae non sit institutum ad remittenda peccata: quod licitum sit illud profanare, &c. quatenus invenerit, in absolutum dimittat, & ad Judices fidei correptum dirigat: si semper Catholicus sensit, inspiciat, an in loco sollicitationis casus confessarii sollicitantis sit reservatus Episcopo, & nec tunc potest absolvi, nisi ab habente facultatem absolvendi à reservatis. Si verò non sit reservatus, quilibet confessarius approbatus poterit eum absolvere. Carena §. 20. nam casus ex parte Confessarii sollicitantis non est reservatus in jure.

Item videat, an docuerit poenitentem sollicitatum non teneri ad denunciandum, si confiteatur cum Confessario sollicitante; etsi reperiat, non potest eum absolvere, utpotè excommunicatum,

(E) 2.

EX-

excom. Papæ reservata in præsentî Decreto *Alexandri VII.*

Deinde consulat, ut spontè se deferat Inquisitoribus, quia, si nullius sit præventus iudicii, gaudebit beneficio spontè comparentium, & si erit præventus, gaudebit beneficio comparentium, non citatorum, nec vocatorum.

27. Tandem exigat ab eo juramentum de simile amplius non committendo; in enormibus enim esse tale juramentum exigendum, & respectivè præstandum dixerunt *Graff. & Beloch*: apud *Carena tit. 12. num. 30*; enorme autem *Greg. §. dantes*, vocat crimen sollicitationis; & in casu, quod id præstare nollet, tamquam indispositus, & non paratus ad illud iterum non patrandum, non esset absolvendus.

28. Quæritur, quomodo Confessarius se gerere debeat cum penitente sollicitata?

Resp. Ipsam moneat (etiam si Confessori sollicitanti consenserit) de obligatione denunciandi Inquisitoribus, vel Ordinariis Confessarios sollicitantes, vel sollicitationi consentientes, pro ut expresse præcipitur in alleg. *Greg. §. mandantes*; quod si Confessarius ad opittat, vel doceat penitentes sollicitatos ad id non teneri, mortaliter peccat, & ab Inquisitoribus punitur, ut in re gravi legis Ecclesiasticæ transgressor.

An autem sufficiat penitentem esse in firmo proposito denunciandi. Vide cap. præterit. num. 17.

Si intra mensem (tempus in edicto SS. Inquisit. ad denunciandum statutum) non denunciaret, ipso facto ligatur censura, cujus absolutio est eidem S. Officio reservata.

29. Dubitatur, an possit ab ordinario Confessario absolvi in mortis articulo?

Resp. Affirmativè, dummodò non sit tempus sufficiens, ut penitens possit vocare Judices fidei, ad effectum recipiendi ab eis absolutionem, vel ad eos dirigere non valeat literas, juratas de veritate, & jurata promissionè recepta de comparando, cessante periculo, coram fidei censoribus ad denunciandum, sub pœna reincidentiæ in similem censuram.

30. Quæritur, quomodo Confessarius se gerere debeat cum Moniali à Confessario sollicitata, qua Inquisitores, vel Ordinarium adire non potest?

Resp. Ipsam moneat, ut per literas eis significet, se habere negocia communicanda, ad S. Officium spectantia, & interim ab eis expectet responsum; vel, literis de veritate juratis, proprio nomine, & cognomine firmatis, expresso nomine sollicitantis, eum cum effecta reveler; in quo me remitto S. Tribunali pro praxi, & determinatione.

31. Quæritur, quomodo se gerere debeat cum muliere virgine, honestissima, & nobili, qua nullo modo fieri potest pro denunciatione, ut accedat ad Judices fidei?

Resp. In hoc, etiam me supremo Tribunali submitto; & Confessario ex alleg. *Epist. Eminentiss. Millini*, hæc transcribo: e quando il penitente tuttavia persistesse nella medesima renitenza, N. S. si contenta, che dal Vescovo, ò dall' Inquisitore,

fiore, si dia autorità al Confessore di ricevere per scrittura, e con giuramento la denuncia, per portarla subito, à chi gl'ha vera data autorità di pigliarla: e se oltre le cose suddette occorret à altro caso grave, per il quale non si possa il penitente indurre à denunciare, vuole la Santità Sua, che si scriva qui, e s'aspetti la risposta, e in tanto, si sopra seda nell'assoluzione.

32. Queritur, An, cum sollicitata ex denunciatione, grave damnum timet sibi, vel marito, filiis, aut proximis consanguineis, debeat denunciare?

Resp. Tenetur, quia timori, seu præfatis periculis occurrere potest auxilio Supremi Tribunalis; quamvis alii affirmant excusari. Cætena tit. 9. §. 7. nu. 34. sed nostra opinio est tutior.

33. Queritur, quanam sint signa, quibus reputetur confessio simulata?

Resp. Ex parte Confessarii sunt: sedere in loco convenienti: benedicere mulieri: manum ante faciem tenere, modo, quo fit, dum Confessiones audiuntur: & demum, manum supra ipsam extendere, fingendo ipsam absolvere; ex parte vero mulieris sunt: genuflexio: signum Crucis: percussio pectoris: manuum conjunctio: humilis allocutio cum Confessario, quæ exterius appareat, & presumatur accusatio peccatorum. Ameno de pen. tit. 4. §. 2. num. 16.

34. Sed queritur: an clausula illa: simulantes ibidem Confessiones audire, referatur, etiam ad confessionarium, adeo ut in Bullam confessarius impingat, qui in confessionario sollicitat, si sibi non simulet confessionem audire?

Resp. Affirmative, nam verè est reus

Bullæ, dum in eo sollicitat, licet confessionem audire non simulet; ut ex decreto alleg. num. 6. colligitur, ac ipse textus Bullæ concludit, ex clausula, si-
ve extra occasionem confessionis in confessionario: per quam excludit expressè confessionem, habens respectum dumtaxat ad injuriam loci, utpotè ad Tribunal ordinarium iudicii Sacramentalis, & subdens, aut in loco quocumque, &c. addit, simulantes ibidem, &c. ne dicatur, quòd omnia peccata carnis à Confessariis, ubique commissa, vel tentata, sint denuncianda, nam in aliquo loco sunt commissa, & attentata, ergo ad effectum denunciationis exigit, ut in loco extra confessionarium simuletur confessio; unde hic habet respectum, non ad locum, sed ad Confessionem, & ejus injuriam: propterea exigit, simulationem confessionis, ut terminum restrictivum clausulæ: aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo: ut optimè Felix tom. 2. numer. 523.

CAPUT VI.

Prop. VIII. IX. & X. ab Alex. VII. Co.
Stipendium Missæ.

PROP. 8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem, etiam specialissimam fructus, ipsimet celebranti correspondentem, idque post decretum Urbani VIII.

PROP. 9. Post decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missa celebranda traditur,

(E) 3 cur,